

Arrest

nr. 74 361 van 31 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 16 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. LERNHOUT, die *loco* advocaat T. LEMENSE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 december 2009 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 27 mei 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk wordt verklaard.

Op 14 juni 2010 adviseert de ambtenaar-geneesheer dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is voor een terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst, maar dat een veilige leefomgeving moet gewaarborgd worden omdat een nieuwe blootstelling aan traumatiserende omstandigheden nefast kan zijn voor het herstel van betrokkene.

Op 27 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Tegen die beslissing dient verzoeker op 10 juni 2011 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Op 1 juli 2011 trekt de gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid de beslissing van 27 april 2011 in.

Op 6 juli 2011 geeft de ambtenaar-geneesheer opnieuw zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidstoestand aangehaald door verzoekers. Hij adviseert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar meer is tegen een terugkeer naar het land van herkomst.

Op 17 augustus 2011 stelt de Raad bij arrest nr. 65.635 de afstand van het geding vast.

Op 13 juli 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de nieuwe beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard.

Dat is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.12.2009 werd ingediend door:

N. Z., (man (R.R.: (...))

geboren te (...) op (...)

S., M. (R. R.: (...))

geboren te (...) op (...)

en kinderen:

S., K. (R.R.: (...))

geboren te (...) op (...)

S., K. (R.R.: (...))

geboren te (...) op (...)

S., K. (R.R.: (...))

geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Iran

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980. aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 27.05.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-attaché stelt (zie gesloten omslag in bijlage):

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)".

2. Over de rechtspleging

Uit het verzoekschrift blijkt dat de derde, vierde en vijfde verzoekende partij, minderjarige kinderen van de eerste en tweede verzoekende partij, in eigen naam een beroep tot nietigverklaring hebben ingediend.

2.1. Ambtshalve dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) na te gaan of de voormelde verzoekende partijen over de rechtens vereiste procesbekwaamheid beschikken bij het indienen van hun beroep.

Niettegenstaande in ons rechtstelsel een minderjarige als handelingsonbekwaam wordt beschouwd, wat tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft, die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het recht betreft die aan zijn persoon zijn verbonden. Beslissingen genomen met toepassing van de wetgeving betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zijn beslissingen die persoonlijke rechten aanbelangen.

2.2. *In casu* betreft de bestreden beslissing een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, genomen ten opzichte van de vader en moeder en hun drie kinderen, geboren in 1998 en 2003. De Raad is van oordeel dat, zelfs wanneer zou kunnen worden aangenomen dat de derde verzoekende partij, geboren in 1998, over het vereiste onderscheidingsvermogen beschikt, dit niet het geval is voor de vierde en vijfde verzoekende partijen die zijn geboren in 2003, zodat zij moeten beschouwd worden als infans zonder het vereiste onderscheidingsvermogen. Deze laatstgenoemde verzoekende partijen zijn derhalve niet procesbekwaam. Het beroep dat door hen werd ingediend is derhalve onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1 In een eerste middel voeren verzoekers de schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

Verzoekers betogen dat het redelijkheidsbeginsel geschonden is door het feit dat de arts-attaché in zijn advies stelt dat het laatste medische getuigschrift al van meer dan anderhalf jaar terug dateert en er geen informatie is over de evolutie in deze periode. Volgens verzoekers is die stelling niet correct. Zij wijzen er op dat zij bij het verzoekschrift van 10 juni 2011 tot nietigverklaring van de beslissing van 27 april 2011 drie medische attesten gevoegd hebben die van latere datum zijn dan de attesten die de ambtenaar-geneesheer in zijn beslissing van 6 juli 2011 aanhaalt. Volgens verzoekers heeft de verwerende partij tijdens de procedure voor de Raad (arrest nr. 74 102 van 17 augustus 2011) kennis genomen van deze stukken, doch zij heeft er geen rekening mee gehouden in haar nieuwe beslissing, hoewel het een actualisatie van het dossier van verzoekers betreft. Verzoekers stellen dat de post-traumatische stress stoornis (PTSS) in hoofdte van verzoekster nog steeds bestaat en dat zij nog steeds

medicatie neemt met betrekking tot haar stoornis. Verzoekers verwijzen dienaangaande naar medische attesten van 23 mei 2011, 21 mei 2011 en 13 december 2010. Verzoekers besluiten dat het redelijkheidsbeginsel op manifeste wijze geschonden is doordat de verwerende partij geen rekening heeft gehouden met deze nieuwe attesten, en temeer doordat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies expliciet stelt dat er geen nieuwe stukken zijn.

3.1.2. Het door verzoekers aangevoerde redelijkheidsbeginsel is geschonden indien de bevoegde overheid op grond van de uitgedrukte motieven op kennelijke onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen. Om dat na te gaan, oefent de Raad een marginale toetsing uit en sanctioneert enkel de kennelijke wanverhouding tot de feiten waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat, wanneer de door het bestuur geponeerde verhouding tussen beslissing en feiten in werkelijkheid volkomen ontbreekt (A. MAST, J. DUJARDIN, J. VANDE LANOTTE en M. VAN DAMME, *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, Mechelen, Kluwer, 2006, 60 en de aldaar aangehaalde rechtspraak van de Raad van State).

3.1.3. De bewijslast voor het bestaan van een aandoening die desgevallend aanleiding zou kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf om medische redenen rust op de schouders van de aanvrager, die met alle mogelijkheden die hem ter beschikking staan moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. *In casu* komt het verzoekers toe om, indien zij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indienen, de actuele medische problematiek aan te tonen met actuele medische attesten.

3.1.4. Verzoekers betwisten niet dat het hen toekomt om hun aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet te actualiseren aan de hand van het bijvoegen van de meest recente medische attesten waarover zij beschikken, maar doen in wezen gelden dat zij hun dossier hebben geactualiseerd middels het toevoegen van recentere medische attesten bij hun verzoekschrift van 10 juni 2011, ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De actualisatie van een aanvraagdossier houdt evenwel in dat de nieuwe stukken worden overgemaakt aan de bevoegde overheid. Zo rust op de aanvrager van een verblijfsmachtiging de plicht om eventuele nieuwe medische attesten en andere aanvullende stukken over te maken aan de bevoegde cel van de Dienst Vreemdelingenzaken. Het gegeven dat nieuwe stukken werden gevoegd bij een procedurestuk in het kader van een beroepsprocedure volstaat dus niet. De zorgvuldigheidsplicht geldt immers niet alleen voor de overheid, maar ook voor de betrokken aanvrager (RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE). Overigens bevinden de stukken, in tegenstelling tot het verzoekschrift waarvan sprake, zich niet in het administratief dossier. Derhalve stelde de arts-attaché in zijn advies van 6 juli 2011 terecht vast dat het laatste medisch attest van meer dan anderhalf jaar terug dateerde en kan de verwerende partij niet ten kwade worden geduid dat zij bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met medische attesten die verzoekers haar niet hadden overgemaakt. Er is geenszins aangetoond dat de verwerende partij op grond van de uitgedrukte motieven op kennelijke onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen en er kan dan ook geen kennelijke wanverhouding tussen de feiten en de bestreden beslissing worden vastgesteld. Het gegeven dat verzoekers de betrokken recentere medische attesten opnieuw bij hun verzoekschrift voegen doet aan het voorgaande geen afbreuk: de rechtmatigheid van een administratieve rechtshandeling kan door de Raad slechts worden beoordeeld met in achtneming van de stukken die aan het bestuur ter kennis werden gebracht op de wijze zoals hierboven bepaald, op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen.

3.1.5. Het eerste middel is niet gegrond.

3.2.1. In een tweede middel voeren verzoekers de schending van het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel aan.

Verzoekers achten het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel geschonden door het feit dat de adviezen van de arts-attaché van 14 juni 2010 en van 6 juli 2011 verschillende conclusies bevatten. Verzoekers begrijpen niet dat de adviezen tegenstrijdig zijn hoewel zij op basis van exact dezelfde stukken opgesteld zijn. Zij merken tevens op dat de tekstuele inhoud van de beide adviezen in grote mate dezelfde is -volgens verzoekers een loutere kopie van de vorige beslissing met een kleine wijziging in de conclusie- en stellen dat er zou kunnen worden getwijfeld of de overheid wel een degelijk onderzoek heeft ingesteld.

3.2.2. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in redelijke mate in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen te voorzien op het tijdstip dat de handeling wordt verricht, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginselen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315- 349).

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen welke de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd.

3.2.3. In het advies van 14 juni 2010 stelde de arts-attaché dat in hoofde van verzoekster sprake was van een PTSS maar dat behandeling beschikbaar is in Iran zodat vanuit strikt medisch standpunt geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar het herkomstland, waarbij wel werd opgemerkt dat een veilige leefomgeving gewaarborgd moet worden omdat een nieuwe blootstelling aan traumatiserende omstandigheden nefast kan zijn voor het herstel van betrokkene.

Het advies van 6 juli 2011 van diezelfde arts-attaché luidt, na een verwijzing naar de verschillende medische attesten in het dossier, als volgt :

“Analyse van dit medisch dossier leert mij dat betrokkene, een 38-jarige Iraanse vrouw, aan posttraumatische stress stoornis lijdt in combinatie met een depressieve stoornis. Medicatie werd opgestart maar werd dan, na een overdosis, door patiënte zelf stopgezet. Uit de verslagen blijkt niet dat betrokkene nu nog medicatie neemt. Uit het attest dd. 26-11-2009 blijkt dat betrokkene zelf inschat dat haar depressieve klachten verminderd zijn. Ze wordt nog gevolgd door een psychotherapeute.

Uit deze gegevens blijkt dat betrokkene geen medische behandeling meer krijgt en dit zelf ook niet wil, mede omdat er een gunstige evolutie was. Bovendien dateert het laatste medisch getuigschrift al van meer dan anderhalf jaar terug. Er is geen informatie over de evolutie in deze periode.

Ik kan bijgevolg geen actuele ernstige pathologie weerhouden waarvoor behandeling noodzakelijk is. Er is dan ook geen medisch bezwaar tegen terugkeer naar het land van herkomst.

Conclusie :

Uit de beschikbare medische gegevens blijkt m.i. geen actuele aandoening die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling in het herkomstland is.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.”

Uit een vergelijking van deze twee adviezen blijkt geenszins de tegenstrijdigheid die verzoekers erin menen te kunnen ontwaren. Verzoekers stellen dat ze werden genomen op basis van exact dezelfde informatie, maar gaan eraan voorbij dat tussen beide adviezen een tijdsverloop zit van ruim een jaar en dat in de attesten die werden gevoegd in het dossier van de verwerende partij reeds een positieve evolutie bleek uit het advies van 26 november 2009. Het weze herhaald dat de bewijslast voor het bestaan van een aandoening die desgevallend aanleiding zou kunnen geven tot het toekennen van een machtiging tot verblijf om medische redenen rust op de schouders van de aanvrager, die zijn actuele medische problematiek dient aan te tonen met actuele medische attesten. Het kan de verwerende partij dan ook niet ten kwade worden geduid dat deze zich baseert op het advies van 6 juli 2011 van de arts-attaché waarin wordt gesteld dat betrokkene zelf van oordeel was dat er een gunstige evolutie was – hetgeen blijkt uit het attest van 26 november 2011- en dat gezien het laatste medische getuigschrift dateert van meer dan anderhalf jaar terug, en er geen informatie ter beschikking werd gesteld over de evolutie in deze periode, geen actuele medische pathologie kan worden weerhouden waarvoor behandeling noodzakelijk is.

3.2.4. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede middel niet gegrond is.

3.3.1. Verzoekers voeren in een derde middel aan dat er twee rechtsgeldige tegenstrijdige adviezen naast elkaar bestaan, waardoor de materiële motiveringsplicht geschonden is. Zij betogen dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 27 april 2011 werd ingetrokken, maar dat het advies van de ambtenaar-geneesheer is blijven bestaan. Voorts werpen verzoekers op dat de Dienst

Vreemdelingenzaken geen rekening heeft gehouden met het feit dat de oorzaken van de PTSS van verzoekster in haar land van herkomst liggen. Zij is in België aangekomen met deze aandoening. Het terugsturen naar Iran zou nu net ervoor zorgen dat zij opnieuw in dezelfde omgeving zou terechtkomen die ertoe geleid heeft dat de aandoening bij haar is ontstaan. Bovendien stellen verzoekers dat er zich in het advies van 6 juli 2011 ook tegenstrijdigheden bevinden omdat betrokkene aan PTSS lijdt (in de tegenwoordige tijd), maar dat er verder te lezen valt dat er geen actuele ernstige pathologie kan weerhouden worden.

3.3.2. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

3.3.3. In het advies van 6 juli 2011 wordt gesteld dat een analyse van het medische dossier de arts-attaché leert dat verzoekster lijdt aan PTSS. Deze analyse werd gemaakt op grond van de door verzoekster ter kennis gebrachte stukken, hetgeen het gebruik van de tegenwoordige tijd in het werkwoord lijden verklaart. Het is na een verdere en nadere beoordeling van de voorliggende gegevens -en meer in het bijzonder de reeds geschetste positieve evolutie en het uitblijven van recentere informatie die dat zou kunnen tegenspreken- dat de arts-attaché oordeelde dat geen actuele pathologie kan worden aangenomen. Noch de inhoud van het advies, noch het gebruik van de tegenwoordige tijd in het eerste deel ervan, leidt tot de conclusie dat het tegenstrijdig zou zijn met advies dat een jaar daarvoor werd uitgebracht. Voorts kan nog worden gewezen op de beoordeling van het tweede middel.

Waar verzoekers nog doen gelden dat de verwerende partij voorbijgaat aan het feit dat de oorzaken van de PTSS in Iran liggen en zij door een terugkeer opnieuw in dezelfde omgeving zou terechtkomen, kan alleen maar worden vastgesteld dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt en dat hiervoor reeds werd vastgesteld dat verzoekers niet hebben aangetoond dat de verwerende partij op een kennelijk onredelijke wijze of met miskenning van de door hen aangevoerde beginselen tot de conclusie zou zijn gekomen, onder verwijzing naar het advies van de arts-attaché, dat geen actuele aandoening blijkt en dat derhalve niet blijkt dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft en er bijgevolg geen bewijs aanwezig is dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Er wordt geen schending van de materiële motiveringsplicht aangetoond.

3.3.4. Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. WIJNANTS